Между фрескитѣ и иконитѣ въ монастирската църква личатъ тия на св. Седмочисленици, заедно съ Кирила и Методия, и на св. царь Бориса Български. Главнитѣ икони на иконостаса сѫ работени отъ зографа Дичо (Димитъръ) Кръстевичъ отъ Тресанче. Датувани сѫ отъ 1848, 1853, 1856, 1864, 1865 г. Новата зография отъ 1880 г., въ по-голѣмата си часть, нарочно е изчукана, вѣроятно отъ пропагандисти.

8. — Пакъ тамъ. Сегашната монастирска църква е отъ 1848 г., съградена на мѣстото на по-стара църква. Надписътъ на тая стара църква е билъ преписанъ и възпроизведенъ на голѣма плоча надъ западнитѣ врата на новата църква:

Извѣстие или летописъ що найдохме на старата церква внатра над вратата на циздотъ беше написано сице:

Изволениемъ ѻ҃ца и поспѣшениемъ сн҃а и совершенїемъ ст҃аго дх҃а . И позвиже сѧ ѿ основанїе сеи божественый храмъ прест҃ыѧ вл҃ци нашеѧ вц҃и и приснодѣвы Марыи во врѣмѧ блаженѣишаго архиеп҃копа превысокосщ҃еннѣишаго киръ Софрониа и еп҃ископа киръ Герасима Кичевскаго и со потрѹжденїемъ преподобнѣйшаго киръ Германа ієромонаха, и со братию ѥгѡ монастирскѹю и со помощественыхъ ктиторовъ, и со милованїемъ благочестивихъ хр҃тїанъ, и написа сѧ рѹкою киръ Онѹфриѧ, преѧтое исъ просвѹгелъ ѥгѡ киръ Ананїа и киръ Михаила преподобствѹющихъ; во времѧ сѹлтанъ Сѹлеимановъ во лѣто ѿ рж҃тва Хр҃това ҂ахдд (1564) : ѿ Адама ҂зоѳ (7072) : индиктионъ їѥ, крѹгъ солнце іс а лѹни темелисъ їз . Срв. Милетичъ, въ Списание на Бълг. Акад. на наукитѣ, XVIII, 31—32. Извадки отъ поменика на монастира обнародва Милетичъ на сѫщото мѣсто, стр. 35 сл.

9. — Бележка отъ 1826 г. за покриването на готварницата въ Пречиста: Да се знаетъ — сѧ пѡкри маѣрница со плочи, попъ Макариѧ егѹменъ беше на света Пречиста, мцъ ївн ѧѡкѯ (1826). Срв. Петковиѣ, Старине, 39.

10. — Галичникъ. Павелъ х. Василковъ, въ монашество Партений (1820—1875), отъ градеца Галичникъ (Дебърско), се вестява още въ срѣдата на XIX в. съ буденъ български духъ. Въ 1859 г. той билъ ржкоположенъ отъ Цариградската патриаршия за епископъ въ Кукушъ, въ